Dosarul nr.2-8708/25 (2-25055077-12-2-23042025-1)

HOTĂRÂRE
În numele legii

Dispozitivul hotărîrii pronunțat public la 16 octombrie 2025 în mun.Chișinău
Hotărîrea integrală întocmită 13 ianuarie 2026
Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Maria Ţurcan
Grefier Chihai Aliona

cu participarea reclamantului Ganu Ghenadie, în lipsa pârâtului Studioul TVR Chișinău Filiala Societății Române de Televiziune SRL, legal înștiințat,

în sediul instanței, în ședință publică, a examinat cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ganu Ghenadie către studioul TVR Chișinău, Filiala Societății Române de Televiziune SRL privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces

1. La data de 22.04.2024 Ghenadie Ganu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Studioul TVR Chișinău, Filiala Societății Române de Televiziune SRL privind publicarea unei dezmințiri, solicitarea de scuze publice, radierea articolului defăimător și repararea prejudiciului moral. (f.d 7-10)

2. Reclamantul Ghenadie Ganu a solicitat 1) publicarea unei dezmințiri și a unor scuze publice pe toate platformele media pe care a fost distribuită informația defăimătoare: pagina oficială www.tvrmoldova.md, Facebook, Instagram şi orice alt canal de informare utilizat pentru răspândirea articolului; 2) ștergerea articolului defăimător de pe toate platformele menționate, şi din arhiva electronică a instituției; 3) achitarea unei compensații pentru prejudiciul moral în cuantum de 1 000 000 (un milion) lei, sumă ce va fi donată integral către un adăpost de câini din raionul Anenii Noi.

3. În motivarea cererii, reclamantul a notat că a respectat procedura prealabilă prevăzută de art. 15 din Legea nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, transmițînd către TVR Moldova o solicitare de publicare a unei dezmințiri, scuze publice și compensarea prejudiciului moral, însă instituția media a refuzat expres să dea curs acestei solicitări, considerând că informațiile publicate nu sunt defăimătoare.

4. Reclamantul a invocat, că la data de 27.03.2025 (chiar de ziua de naștere a reclamantului), pîrîtul a publicat un articol bazat pe o hotărîre nedefinitivă, încălcînd astfel prezumția de nevinovăție (art.21 din Constituția RM, art. 6 CEDO). Articolul a fost distribuit pe scară largă pe site-ul oficial al pârâtului și pe rețelele sociale (Facebook, Instagram), amplificând efectul defăimător asupra imaginii sale. Aceasta a permis repostarea masivă și viralizarea articolului. Consideră, că pîrîtul a acționat cu intenție clară de a-i afecta reputația, mai ales în contextul funcției publice de consilier raional și a poziției sale de Președinte al Uniunii Veteranilor de Război al Republicii Moldova, ceea ce sporește gravitatea impactului defăimării și aduce atingere nu doar persoanei sale, ci și imaginii unei întregi categorii sociale.

5. La 03.04.2025 reclamantul a înaintat cerere prealabilă către pârât Studioul TVR Chișinău Filiala Societății Române de Televiziune SRL, prin care a solicitat ștergerea imediată a materialului defăimător de pe toate platformele unde a fost distribuit, publicarea unei dezmințiri oficiale și scuze publice, atât pe pagina de știri TVR Moldova cât și pe rețelele de socializare unde a fost distribuit articolul inițial, achitarea unei compensații pentru prejudiciul moral cauzat de afirmațiile respective, în cuantum de 50.000 lei, sumă care va fi donată integral către un adăpost de câini din raionul Anenii Noi. (f.d 18-19)

6. Temeiurile juridice invocate de reclamant, includ prezumția de nevinovăție garantată de art. 21 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 §2 CEDO, art. 15 și art. 18 din Legea nr. 64/2010, precum și jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, în special cauzele Allen de Ribemont c. Franței (hotărârea din 10 februarie 1995) și Neš'ták c. Slovaciei(2004), care consacră faptul că prezentarea unei persoane ca fiind vinovată înainte de existența unei hotărâri definitive reprezintă o încălcare a prezumției de nevinovăție. Reclamantul susține că informațiile îl vizează direct, au fost răspândite de pârât, au caracter defăimător și se bazează pe fapte nedovedite printr-o hotărâre definitivă, elemente ce justifică repararea prejudiciului în condițiile legii.

7. Concluzionând, reclamantul solicită admiterea cererii, invocând că refuzul pârâtului de a rectifica informațiile, lipsa de conformare la procedura prealabilă și amploarea difuzării materialului defăimător au generat un prejudiciu moral considerabil, afectându-i serios reputația publică și profesională.

8. La 29.04.2025 Instanța de judecată a dispus a nu se da curs cererii înaintate la 22.04.2025. (f.d 21-22)

9. În consecință, la 04.05.2025 reclamantul a înaintat cerere de completare prin care a indicat textul dezmințirii, care solicită a fi publicat: „*TVR Moldova își cere scuze public, în mod oficial, față de Consilierul raional al raionului Anenii Noi, Ganu Gheanadie, pentru publicarea articolului defăimător din data de 27.03.1971, care conținea afirmații false și tendențioase, afectându-i imaginea, onoarea și demnitatea. Conținutul articolului nu se baza pe fapte reale și nici pe o hotărâre judecătorească definitivă, încălcând astfel dreptul la prezumția de nevinovăție. Articolul a fost eliminat integral de pe toate platformele media ale instituției. Regretăm prejudiciul cauzat și menționăm că informațiile publicate nu reflectă poziția oficială a TVR Moldova*". (f.d.25)

10. Totodată prin cererea de completare din 03.05.2025 reclamantul a solicitat: admiterea cererii de chemare în judecată în procedură; constatarea faptului defăimării onoarei, demnității și reputației profesionale a reclamantului prin publicarea articolului de către pârât; obligarea pârâtului la publicarea dezmințirii redactate de reclamant; obligarea pârâtului la plata compensației morale în sumă de 1.000.000 lei. (f.d 29-32)

11. Totodată, prin cererea din 03.05.2025 reclamantul a solicitat ca *suma de bani,* dacă va fi admisă, *să fie virată în contul său personal,* or, atragerea în proces a "beneficiarului (adăpost de câini din raionul Anenii Noi) ar putea crea dificultăți administrative și nu este relevantă pentru soluționarea litigiului.

12. În asemenea circumstanțe, instanța reține, că *a decăzut necesitatea identificării și atragerii în proces a intervenientului accesoriu, fapt menționat în Încheierea din 29.04.2025.*

13. La 04.05.2025 reclamantul a depus cerere de rectificare a erorii materiale prin care a corectat data din textul solicitat pentru publicare din „27.03.1971" în „ 27.03.2025" (f.d 26-27)

14. La 08.05.2025 Instanța de judecată a dispus prin încheiere respingerea ca nefondată a cererii reclamantului despre scutirea de la plata taxei de stat și despre amânarea sau eșalonarea plății de stat. (f.d 39-40)

15. Reclamantul la 08.05.2025 a înregistrat cererea de modificare a pretenției, a solicitat modificarea cuantumului pretenției de compensare a daunei morale, de la 1.000.000 (un milion) lei- la suma de 100.000 (o sută mii) lei și a anexat confirmarea achitării taxei pentru pretenția de 100.000 lei.

16. La 16.10.2025 reclamantul a depus o notă scrisă în susținerea cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat instanței repetat să țină cont de practica CEDO aplicabilă, de prezumția de nevinovăție garantată de art. 6 § 2 din CEDO. (f.d 56)

17. La 13.05.2025 Instanța de judecată a dispus acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată depusă de Ganu Ghenadie către studioul TVR Chișinău-Filiala Societății Române de Televiziune SRL privind constatarea faptului defăimării onoarei, demnității și reputației profesionale a reclamantului, publicarea unei dezmințiri, solicitarea de scuze publice, radierea articolului defăimător și repararea prejudiciului moral.

18. Fiind audiat în ședință, reclamantul Ganu Ghenadie a susținut cererea de chemare în judecată, cu completările și concretizările făcute ulterior, și a solicitat admiterea integrală a acesteia. A explicat suplimentar, că sentința de condamnare a sa este în vigoare, a fost menținută de către Curtea de Apel, dar dlui a depus cerere de revizuire a acesteia, care este în curs de examinare.

19. Pârâtul Studioul TVR Chișinău, Filiala Societății Române de Televiziune SRL, fiind legal înștiințat despre data, ora și locul examinării cauzei, nu s-a prezentat în ședință, nemotivat, referință n-a înregistrat.

Aprecierea instanței:

20. Audiind reclamantul, apreciind pretențiile formulate de reclamant în acțiune cât și în cererile de completare în raport cu probele prezentate, administrându-le pertinența şi temeinicia prin prisma legislației ce guvernează raportul juridic litigios, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră cererea de chemare în judecată înaintată Ganu Ghenadie către studioul TVR Chișinău-Filiala Societății Române de Televiziune SRL nefondată și pasibilă de respingere, reieșind din următoarele raționamente.

21. Potrivit art. 32 alin.(1) și (2) al Constituției RM, *oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.* Astfel, urmează a da o eficiență juridică dispozițiilor prenotate prin prisma art. 10 al Convenției Europene a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului paragraful 1 al cărui text direct statuează că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, acest drept cuprinzând libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Curtea a statuat în jurisprudența sa că libertatea de exprimare constituie unul dintre pilonii principali ai societății democratice, iar excepțiile care permit restricționarea dreptului la libertatea de exprimare, inclusiv a ideilor și informațiilor care ofensează, deranjează sau șochează trebuie interpretate restrictiv, pe când necesitatea limitării trebuie probată în mod convingător.

22. Potrivit art.7 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010 (în continuare: *orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.*

23. Conform art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010, *defăimare este răspândire a informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei; informație este orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet și /sau imagine; fapt este eveniment, proces sau fenomen care a avut loc sau are loc în condiții concrete de loc și timp și a cărui veridicitate poate fi dovedită; judecată de valoare este opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit; judecată de valoare fără substrat factologic suficient este judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate.*

24. Conform art. 3 alin.(1) și (2) al Legii nr. 64 din 23.04.2010, *orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât și forma informației protejate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează.*

25. *Cu referire la pretenția despre constatarea faptului defăimării onoarei, demnității și reputației profesionale prin publicarea articolului, obligarea exprimării scuzelor publice și publicarea dezmințirii pe toate platformele media pe care a fost distribuită informația defăimătoare, obligarea pârâtului să radieze articolul defăimător de pe toate platformele media pe care a fost distribuită informația defăimătoare.*

26. În opinia instanței, întâi de toate urmează a reține, că reclamantul Ganu Ghenadie este persoană publică, în sensul art.2 al Legii nr. 64 din 23.04.2010, potrivit căreia: *persoană publică – persoană care exercită funcții publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziției sociale sau altor circumstanțe, trezește interesul public.* Astfel, reclamantul este consilier raional independent din Consiliul raional Anenii Noi și Președintele al Uniunii Veteranilor de război a Republicii Moldova.

27. Deopotrivă cu această circumstanță, instanța mai reține, că potrivit art.2 al Legii nr. 64 din 23.04.2010, prin *"interes public*" se va avea în vedere: *interes al societății (şi nu simpla curiozitate a indivizilor) faţă de evenimentele ce ţin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau faţă de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societăţii sau al unei părți a ei.* Iar în conformitate cu art.6 alin.(2) din Lege, *apărarea onoarei, demnității sau reputației profesionale nu poate prevala asupra libertății publicului de a primi informații de interes public.* În același rând, art.25 alin.(2) al Legii stipulează, că *orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de interes public sau curiozitate se interpretează în folosul acordării statutului de interes public.* Astfel, deși apărarea onoarei, a demnității și reputației profesionale sunt valori protejate de lege, în sensul alin.(2) a articolului 25 al Legii, acest fapt nu înseamnă că ele din start prevalează asupra libertății publicului de a primi informații de interes public, norma respectivă urmând a fi interpretată prin prisma tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

28. Instanța de judecată notează, că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, că internetul beneficiază de un control și o protecție echivalentă cu cea a altor mijloace de comunicare (Ferei împotriva Belgiei).

29. Conform circumstanțelor expuse în cererea de chemare în judecată înaintată la 22.04.2024, cât și în cererile de completare, reclamantul menționează că au fost distribuite informații defăimătoare în adresa sa pe următoarele surse publice, www.tvrmoldova.md, Facebook, Instagram, alte canale oficiale ale instituției.

30. Articolul publicat de pârât la 27 martie 2025 pe site-ul www.tvrmoldova.md (reflectat ulterior și pe alte platforme media, menționate în cerere),conține următorul text: ”*Un consilier raional independent din Anenii Noi, Ghenadie Ganu, a fost condamnat pe 18 martie de Judecătoria Căușeni, Sediul Anenii Noi, la 220 de ore de muncă în folosul comunității, pentru că a fost prins beat la volan. Conform deciziei instanței de judecată, Ghenadie Ganu, pe 18 iulie 2023, la ora 20.10, a fost prins beat în timp ce conducea o mașină KIA Sorento pe str.Chișinăului, Anenii Noi, unde a fost oprit de angajații poliției. În timpul verificării, pentru că ”s-a simțit miros de alcool”, consilierul a fost supus testării alcoolscopice. În ședința de judecată, Ghenadie Ganu, a refuzat să facă declarații și a solicitat clasarea cauzei pe motiv că dosarul ar fi fost instrumentat cu grave încălcări procedurale. El a acuzat procurorul și instanța de abuzuri și de lipsă de imparțialitate.*” (f.d.11-15)

31. De asemenea pe pagina de instagram tvr.moldova a pârâtului este plasat articol cu următorul conținut: „ *La Anenii Noi, un consilier local raional a fost obligat la muncă în folosul comunității . Ghenadie Ganu, consilier raional independent din Anenii Noi, a fost condamnat de Judecătoria Căușeni, Sediul Anenii Noi, la 220 de ore de muncă în folosul comunității. Sentința a fost pronunțată pe 18 martie, după ce acesta a fost prins conducând în stare de ebrietate”*(f.d.14)

32. În particular, obiectul examinării în litigiul dedus judecății, sunt expunerile pârâtului, prin prisma Legii nr. 64 din 23.04.2010.

33. Instanța reține, că reclamantul, considerând că distribuirea publicației de către pârât și plasarea pe sursele media sunt defăimătoare, care lezează onoarea și demnitatea lui, la data de 03.04.2025 a expediat pârâtului cererea prealabilă prin care a solicitat ștergerea imediată a materialului defăimător de pe toate platformele unde a fost distribuit, publicarea unor dezmințiri oficiale și scuze publice, atât pe pagina de știri TVR Moldova cât și pe rețelele de socializare unde a fost distribuit articolul inițial, achitarea unei compensații pentru prejudiciul moral cauzat de afirmațiile respective, în cuantum de 50.000 lei sumă care va fi donată integral către un adăpost de câini din raionul Anenii Noi. (f.d 18-19).

34. Prin răspunsul din 04.04.2025 la cererea prealabilă, pârâtul nu a recunoscut cerințele înaintate și a refuzat să satisfacă cererea prealabilă. A expus poziția, precum că articolul publicat pe site-ul www.tvrmoldova.md nu reprezintă o defăimare, ci reprezintă doar o relatare a unor informații privind un fapt cert, fără a conține elemente eronate. Mai susține pîrîtul, că articolul relatează exclusiv informații veridice obținute dintr-o Sentință a instanței, a cărei veridicitate nu poate fi pusă la dubii, ceea ce, în viziunea pârâtului, exclude caracterul defăimător al conținutului. Pârâtul se mai apără și cu argumentul cu privire la dreptul publicului de a fi informat, a primi informații de interes public. (f.d. 16-17)

35. Potrivit art. 7 alin. (2) din Legea nr. 64 din 23.04.2010, *persoana lezată prin răspândirea unor **relatări cu privire la fapte** poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație.*

36. Conform art. 7 alin. (3) din Legea nr. 64 din 23.04.2010, *persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat.*

37. Precum se constată din cererea de chemare în judecată, reclamantul Ganu Ghenadie și-a întemeiat pretențiile/cererea în baza art. 18 alin.(2) și (3) Legea nr. 64 din 23.04.2010, și a reclamat:-că informația î-l vizează; -că informația a fost răspîndită de pîrît; -că informația are caracter *defăimător,* -că informația se bazează pe fapte pe fapte care nu au fost dovedite printr-o *hotărîre definitivă*; -că a fost prezentat publicului într-o manieră prejudiciabilă.

38. Însă, instanța de judecată consideră, că articolele distribuite de către pârât pe sursele media citate, nu reprezintă *"răspândirea unor relatări cu privire la fapte"* care ar fi *false și defăimătoare,* în consecință, nu este temei de a încadra acțiunile pârâtului în prevederile Legii nr. 64 din 23.04.2010, precum nu este temei de a fi tras pîrîtul la răspundere juridico-civilă în sensul acestei legi.

39. Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 64 din 23.04.2010, *reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pârâtul a răspândit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat.*

40. Totodată, potrivit art.24 alin.(2) al Legii nr. 64 din 23.04.2010, *Pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) informaţia nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informației, deşi a luat toate măsurile de diligenţă, nu putea şti că prin acţiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; d) informaţia răspîndită este de interes public.*

41. Instanța de judecată, analizând conținutul în formă scrisă a expunerilor pârâtului în răspunsul la cererea prealabilă a reclamantului, consideră că reclamantul n-a probat că speța întrunește condițiile, prevăzute de art. 24 alin.(1) lit. a)-d), al Legii nr. 64 din 23.04.2010, pentru a antrena răspunderea juridică civilă a pârâtului. Concluzia instanței se bazează pe următoarele raționamente.

42. Potrivit art. 18 alin.(3) al Legii nr. 64 din 23.04.2010, *În cererea de chemare în judecată, reclamantul va indica exact relatările cu privire la fapte a căror dezmințire se solicită şi textul dezmințirii sau judecățile de valoare fără substrat factologic suficient.*

43. În raport cu dispozițiile art.2 din Legea nr. 64/2010, pentru ca afirmațiile publicate de un mijloc media să fie calificate drept defăimătoare, acestea trebuie să constituie informații *false* referitoare la fapte și să producă atingere onoarei, demnității sau reputației profesionale. În prezenta cauză, instanța constată că informațiile publicate de pârât au la bază un *fapt concret*, verificabil și confirmat prin Sentința de condamnare a reclamantului la data de 18.03.2025 de către Judecătoria Căușeni, sediul Anenii Noi. Acest element exclude, prin însăși natura lui, caracterul fals al informației difuzate.

44. Astfel cum rezultă din materialele cauzei, articolele publicate contestate de reclamant nu conțin răspândire a informației care ar depăși cadrul faptelor stabilite de instanța competentă. Publicarea unei informații veridice ce reiese dintr-un act jurisdicțional nu poate fi considerată defăimare, întrucât veridicitatea faptului relatat nu este supusă îndoielii, acesta fiind constatat oficial, potrivit legii. În lipsa falsității și a defăimării, condițiile

cumulative prevăzute la art. 7 alin. (2) din Lege nu sunt îndeplinite, ceea ce înlătură angajarea răspunderii civile a pârâtului în temeiul Legii nr. 64/2010.

45. Totodată, instanța observă că reclamantul nu a demonstrat existența vreunui element denaturat în prezentarea faptelor expuse în articolul contestat. Informațiile prezentate de către pârât sunt conforme cu realitatea momentului publicării și nu pot fi calificate drept denaturări ale faptelor, motiv pentru care nu există temei legal pentru publicarea vreunei dezmințiri ori pentru acordarea unei compensații morale. Totodată, pârâtul nu a utilizat o exprimare eronată, ci s-a limitat la prezentarea unor informații de interes public preluate dintr-o sursă oficială, iar orice suferință invocată de reclamant nu poate fi atribuită unei încălcări a libertății de exprimare.

46. Referitor la susținerea reclamantului potrivit căreia difuzarea pe scară largă a articolului ar fi amplificat prejudiciul de imagine, instanța relevă că consecințele sociale ale publicării unui fapt real constatat de instanță nu pot fi imputate pârâtului ca defăimare și cauzatoare de prejudiciu moral. Răspunderea delictuală intervine doar în condițiile prevăzute de art. 24 din Legea nr. 64/2010, iar nu ca urmare a percepției subiective a persoanei vizate cu privire la impactul mediatic.

47. Instanța reține ca fiind argumentată sub aspect faptic și juridic poziția pârâtului, expus în răspunsul la cererea prealabilă, potrivit căreia articolul reprezintă răspândiri a informației provenită dintr-o sursă oficială, adică a Sentinței judecătorești din 18.03.2025. Instanța nu identifică interpretări tendențioase ori generalizări în conținutul articolelor publicate de natură să transforme relatarea unui fapt într-un act de lezare a demnității reclamantului. Textul articolelor publicate conține trimiteri la constatările din ”decizia” judecătorească, care prin definiție nu poate fi defăimătoare sau lezantă prin prisma Legii libertății de exprimare nr. 64/2010.

48. De asemenea, instanța reține că mijloacele de informare în masă au obligația de a furniza publicului informații privind activitatea autorităților publice și evenimente care prezintă interes general. Conform art. 6 alin. (2) din Legea nr. 64/2010, libertatea publicului de a primi informații de interes public prevalează asupra interesului individual de a evita mediatizarea unor date. În prezenta cauză, condamnarea reclamantului pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate reprezintă un fapt de interes public, având în vedere calitatea acestuia de consilier raional și persoană cu funcție de conducere în cadrul Uniunii Veteranilor de Război a RM.

49. Este de asemenea relevant că jurnalistul sau instituția media nu au obligația de a se abține de la publicarea unor informații veridice referitoare la comiterea unei fapte prevăzute de lege, atunci când acestea sunt confirmate de un act judecătoresc sau de alte acte care pot proba veridicitatea articolului publicat. Art. 24 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 64/2010 exonerează pârâtul de răspundere în situația în care, la momentul publicării, acesta avea motive rezonabile să considere că informația este adevărată. În speță, pârâtul a dispus de un act judiciar: Sentința din 18.03.2025 , ceea ce îndeplinește exigența de diligență impusă de lege.

50. Mai mult de atît, în conformitate cu art.28 alin.(1) Legea nr. 64/2010, *Responsabilitatea mass-mediei pentru preluarea relatărilor false cu privire la fapte şi/sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient* ***nu survine*** *în cazul în care aceste informaţii au fost răspîndite:a) în documentele sau comunicatele autorităţilor publice; c) în cadrul urmăririi penale sau al unui proces judiciar, de către participanţii la proces, inclusiv martorii, de organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.* Reieșind din norma

citată, chiar dacă informațiile răspîndite ar reprezenta relatări false cu privire la fapte şi/sau a judecăţi de valoare fără substrat factologic suficient, însă acestea se conțin în documente ale autorităţilor publice, sau în cadrul urmăririi penale sau al unui proces judiciar, responsabilitatea mass-mediei nu survine.

51. În cazul dedus judecății, reclamantul și-a exprimat dezacordul său cu privire la faptul, că prin articolul contestat s-a relatat informație ”bazată pe fapte care nu au fost dovedite printr-o hotărîre definitivă”. Instanța de judecată respinge ca nefondat acest argument, or, publicul are dreptul să fie informat atît despre mersul examinării unor cauze, cît și despre adoptarea hotărîrilor/sentințelor de către prima instanță, care, prin efectul legii procesuale, se pronunță public, se plasează pe site-ul instanței judecătorești.

52. Mai mult, din explicațiile reclamantului audiat în ședință, rezultă că la momentul examinării acestei cauze, sentința menționată este irevocabilă.

53. Reclamantul a mai invocat, că prin publicarea articolului menționat, i s-ar fi încălcat prezumția de nevinovăție. Instanța respinge și acest argument ca nefondat, or, conform art. 12 alin.(4) al Legii nr. 64 din 23.04.2010, *Persoanele care nu reprezintă autorităţile publice şi nu pot influenţa în niciun fel derularea procesului intentat, inclusiv mass-media, au dreptul să-şi exprime opinia privind vinovăţia unei persoane cu condiţia ca: a) din contextul exprimării să reiasă clar că pînă la momentul dat nu există o hotărîre judecătorească irevocabilă de condamnare a persoanei respective; b) din contextul exprimării să reiasă clar că este vorba de opinii, şi nu de fapte confirmate; c) faptele pe care se bazează comentariile privind vinovăţia unei persoane şi calitatea procesuală a acesteia să fie expuse cu precizie.* Iar analizînd conținutul articolului publicat, instanța de judecată constată, că pîrîtul nu și-a exprimat opinia privind vinovăția reclamantului, nu a expus careva opinii, dar a expus fapte confirmate prin sentință judecătorească, iar din contextul exprimării reiese clar, că hotărîre judecătorească de condamnare a persoanei nu este irevocabilă, deoarece a fost adoptată la 18.03.2025, de către instanța de fond, adică cu 9 zile înainte de publicarea articolului. Pîrîtul n-a expus propriile comentarii asupra vinovăției dlui Ganu Ghenadie, prin urmare, argumentul reclamantului este nefondat.

54. Reclamantul nu a demonstrat nici existența unui prejudiciu moral distinct, independent de consecințele firești ale divulgării unei condamnări penale. Or, protecția reputației nu poate fi extinsă până la a împiedica publicarea unor informații obiective și confirmate legal, întrucât aceasta ar constitui o ingerință disproporționată în libertatea de exprimare a presei, contrară art. 10 CEDO.

55. În aceste condiții, instanța apreciază că în prezenta cauză nu sunt întrunite nici condițiile prevăzute la art. 24 alin.(1) lit. b)–e) din Legea nr. 64/2010. Informația nu este falsă iar din actele cauzei nu rezultă că pârâtul ar fi acționat cu rea-credință sau cu intenția de a denatura realitatea. Dimpotrivă, relatările se circumscriu strict conținutului Sentinței de condamnare a reclamantului la 18.03.2025 de către Judecătoria Căușeni, sediul Anenii Noi care a stat la baza materialului.

56. Totodată, instanța constată, că reclamantul nu a exercitat pe deplin sarcina probațiunii, conform prevederilor art. 24 alin.(1) al Legii nr. 64 din 23.04.2010, și deci, nu poate beneficia de prevederile art. 7 alin.(2-3) al Legii-întrucât nu sunt întrunite condițiile legale pentru a fi încadrată în noțiunea de ”*persoană lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte*”.

57. Conform art.26 alin.(1) (2) al Legii, *Orice persoană este în drept să ceară în instanţa de judecată dezmințirea relatărilor false şi defăimătoare cu privire la fapte. (2) În cazul în*

care instanța de judecată va stabili că acțiunea cu privire la răspândirea informației false și defăimătoare este întemeiată, iar reclamantul solicită publicarea unei dezmințiri, instanța va dispune dezmințirea relatărilor false și defăimătoare, indicând în dispozitivul hotărârii textul dezmințirii.

58. Acest capăt de pretenție urmează a fi respins ca nefondat, pentru motivul, că instanța nu a constatat în articolele publicate de pârât existența *relatărilor false și defăimătoare cu privire la fapte*. De asemenea, instanța respinge ca nefondată și pretenția despre radierea articolului defăimător de pe toate platformele media și din arhiva electronică a instituției, deoarece, a constatat, că articolul nu este defăimător.

59. Mai mult, în contextul solicitării ”scuzelor publice”, instanța de judecată respinge ca nefondată această solicitare, deoarece, potrivit art. 7 alin.(6-7) al Legii nr. 64 din 23.04.2010, ***solicitarea de a exprima scuze*** *poate fi înaintată* ***doar*** *în cazul în care în adresa persoanei (reclamantului) au fost exprimată* ***injurie,*** *însă,* ***în speță pârâtul nu a exprimat injurie în adresa reclamantului.*** Chiar și din conținutul art. 2 al Legii, se va reține, că noțiunea de ”*scuze* ” reprezintă– *declarație prin care persoana își exprimă regretul pentru injurie sau pentru informații despre viața privată și de familie*. La caz, pârâtul nu a exprimat injurie, și nici n-a divulgat informații despre viața privată și de familie a reclamantului. Inclusiv din aceste raționamente, nu poate fi acceptat un astfel de text al dezmințirii.

60. Analizând circumstanțele cauzei și conținutul materialului jurnalistic contestat, instanța reține că informațiile difuzate au avut un caracter veridic, au fost prezentate în limitele libertății editoriale și se întemeiază pe date de interes public provenite din surse verificabile. Din modul de redactare și structurare a conținutului articolelor nu rezultă intenția de a prejudicia imaginea reclamantului, ci obiectivul informării corecte și complete a publicului cu privire la aspecte de interes general. Instanța constată că activitatea jurnalistică în speță s-a circumscris exercitării unei misiuni publice, care implică în mod firesc prezentarea unor teme de rezonanță publică.

61. Examinând materialul publicat în articole, instanța observă că acestea nu conțin calificări denigratoare ori defăimătoare. Prezentarea faptelor s-a realizat în acord cu regulile deontologiei jurnalistice.

62. Instanța mai reține că libertatea de exprimare beneficiază de un nivel ridicat de protecție atunci când este exercitată în domeniul comunicării unor informații de interes public. Orice ingerință nejustificată în activitatea presei ar putea afecta rolul acesteia într-o societate democratică, motiv pentru care limitele răspunderii civile trebuie interpretate într-un echilibru adecvat între protecția reputației și necesitatea informării publicului. În absența unor elemente care să dovedească rea-credința, intenția de denigrare sau distorsionarea deliberată a realității, simpla redare a unor fapte de interes general nu poate constitui temei pentru angajarea răspunderii civile.

63. În ansamblu, instanța concluzionează că materialul jurnalistic contestat s-a încadrat în limitele legale și profesionale ale libertății de exprimare, fără a depăși cadrul permis și fără a afecta în mod obiectiv onoarea și demnitatea reclamantului.

64. În concluzie, pretențiile reclamantului către pârât cu privire la constatarea ca fiind false și defăimătoare a articolelor plasate pe platformele media, obligarea exprimării scuzelor publice și publicarea dezmințirii pe platformele unde au fost distribuite articolele sunt nefondate și necesar de respins.

65. *Cu referire la pretenția despre încasarea sumei de 100.000 lei, cu titlu de compensare a prejudiciului moral.*

66. Potrivit art.7 alin.(3) al Legii nr. 64 din 23.04.2010, *persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2), poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat.* Și alin.(5) și (7) al acestui articol prevede repararea prejudiciului moral. Instanța de judecată consideră nefondată această pretenție din raționamentul, că este o pretenție subsecventă primei pretenții, iar respingerea pretenției de bază, ca fiind nefondată, atrage inevitabil și respingerea ca nefondată a pretenției subsecvente, în compensarea prejudiciului moral.

67. Prin urmare, în absența îndeplinirii condițiilor privind caracterul defăimător al articolelor publicate de către pârât și existența prejudiciului, instanța conchide că acțiunea reclamantului privind constatarea defăimării și obligarea pârâtului la dezmințire, scuze publice, radierea articolelor și compensarea prejudiciului moral este nefondată și o va respinge, integral.

68. Respingînd toate pretențiile reclamantului Ganu Ghenadie, instanța constată, că reclamantul n-a cerut încasarea cheltuielilor de judecată, compuse din taxa de stat și taxa de timbru.

69. Conform art.art. 238-241 CPC RM, instanța de judecată,-

A H O T Ă R Â T:

Se respinge ca nefondată cererea de chemare în judecată a lui Ganu Ghenadie către Studioul TVR Chișinău, Filiala Societății Române de Televiziune SRL privind constatarea faptului defăimării onoarei, demnității și reputației profesionale, obligarea dezmințirii și publicarea scuzelor publice pe toate platformele media pe care a fost distribuită informația defăimătoare, radierea articolului defăimător de pe toate platformele media și din arhiva electronică a instituției, compensarea daunei morale.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței
Judecătorul Maria Țurcan